

Amb un pam de nas

E dia que Josep M. Flotats va acceptar venir a ensenyar als catalans tot el que havia après a la Comédie Française, a precís del llavors conseller de Cultura Max Canher, va ser amb la condició de donar-nos

Núria NOGUERES

Cyrano de Bergerac és l'obra més popular d'Edmond Rostand. La versió que ens n'ofereix Flotats al Poliorama, traduïda al català per Xavier Bru de Sala, és la mateixa que Maurizio Scaparro va posar en escena a Itàlia l'any 1977. Flotats va voler que

/ Boix Casanova

L'escenografia és d'una gran simplicitat

una lliçó magistral. Flotats volia posar en escena tres obres que servissin de mostra del que podia ser el futur «Teatre Nacional Català». La primera classe, ens la va donar l'any passat amb *La jornada particular*, d'Ettore Scolà; la segona ens l'ha donat el dia tres de febrer amb *Cyrano de Bergerac* i, la tercera, ens l'hauréem de pintar a l'oli, perquè Flotats ja ha anunciat que plega, que se'n torna a París, que està cansat d'enfrontar-se amb els responsables de la política teatral del país. Així, doncs, ens ha deixat amb un «pam de nas», amb el mateix que cada dia, es posa per representar el Cyrano al teatre Poliorama de Barcelona.

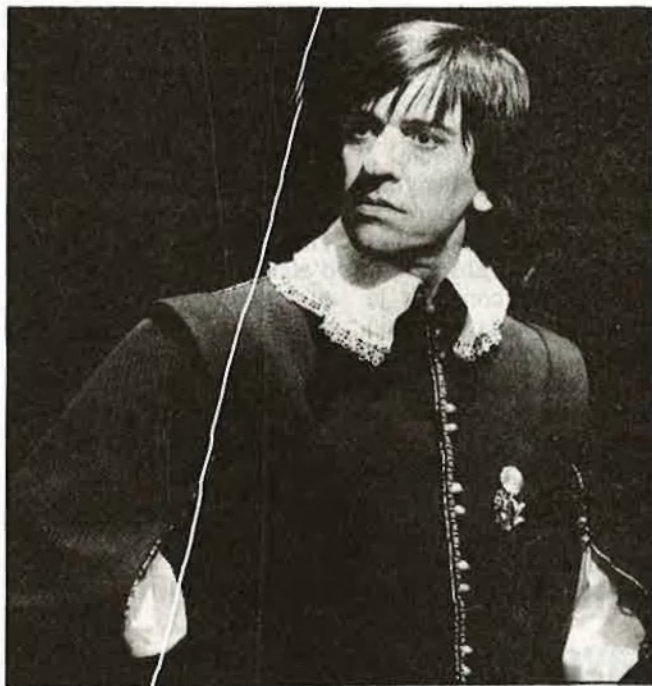
fos el mateix Scaparro qui reunís l'obra a Catalunya i ho ha fet, segons diu ell mateix en el programa de mà, «construint un espectacle que es vol tornar a lligar amb la nostra manera mediterrània de fer teatre». L'escenografia és d'una gran simplicitat: només un entarimat de fusta i una taula, un balcó, un banc i una lluna, també de fusta, que baixen del cel quan l'escena ho demana.

El personatge de Cyrano, interpretat per Flotats, és el de l'intel·lectual enfront del poder, el del poeta acomplexat per la seva lletjor, que no vol convertir-se en un titella, que no es doblega davant del poder i que els diu les coses molt clares. És en aquest aspecte que ens atreviríem

a dir que Cyrano és una mica Flotats o que Flotats és una mica Cyrano.

Quan Josep M. Flotats diu que se'n torna a París, ho fa perquè per fer teatre a Catalunya s'han de fer moltes coses que no tenen res a veure amb el teatre, i diu que ell no les vol fer; que en un país on no hi ha diners, hi hauria d'haver, com a mínim, intel·ligència i imaginació, i que els qui dirigeixen la política teatral no tenen ni una cosa ni l'altra.

Sembla que l'èxit de l'obra ha fet callar moltes boques que criticaven que Flotats se'n dugués tants milions del pressupost de cultura. Potser, fins i tot, el mateix Joan Rigol, que el dia de l'estrena era assegut al costat de Max Canher, s'ha adonat que valia la pena tirar endavant l'empresa proposada per Flotats, que és l'única via per a elevar el teatre català a la categoria que es mereix. Seria bo que la Conselleria reconsiderés la seva posició i que no obligués els catalans a re-

/ Quim Boix

Josep M. Flotats, caracteritzat de Cyrano

Els actors que acompanyen Flotats en la representació són molt joves, la mateixa protagonista és encara alumna de l'Institut de Teatre de Barcelona. De moment, l'èxit ha estat rotund. Durant els tres dies d'estrena, professionals del teatre, crítics i personalitats polítiques i literàries, han aplaudit entusiàsticament l'obra i s'ha sentit cridar més d'un *bravo*.

tornar a les èpoques fosques, quan per veure bones pel·lícules ens n'havíem d'anar a Perpinyà; ara ens n'hauréem d'anar al Teatre de París.

Max Canher va ser el primer que es va aixecar de la butaca per aplaudir de peu dret el Cyrano; seria bo que Rigol fos també el primer a adonar-se que no podem perdre la tercera lliçó del mestre Flotats.